

РЕШЕНИЕ

№ 908

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **6345** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр.
чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 23.05.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 18643/ 2011 г. по описа на
Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/
№ 4890/ 15.09.2011 г., издадено от С. П., председател на Държавна агенция „Държавен
резерв и военновременни запаси”, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.
41, ал. 1 ЗЗЗНН вр. чл. 83 ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв
за нарушение на чл. 15, ал. 8, предл. 1 от Закона за задължителните запаси на нефт и
нефтопродукти.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63,
ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от името на санкционирания търговец. Релевираните
основания са за неправилно приложение на материалния закон и съществено
нарушение на процесуалните правила, аргументирани подробно. Подателят на
жалбата не оспорва, че нивото на задължителен запас за 2011 г. за нефтопродукта газ
пропан бутан 2,591 тона е определено с разпореждане на председателя на ДА ДРВВЗ
и в срока по цитирания акт дружеството е превело определеното ниво на
задължителен запас, но не от продукта пропан бутан, а дизел, без да подаде искане за
замяна в срок до 15.04.2011 г. Поддържа, че разрешение по чл. 15, ал. 8, изр. 1 от
закона може да се поиска и след срока при наличие на основателна причина, каквато в

случая е налице – подадена е жалба срещу заповед № РД 10 134/ 28.04.2011 г. на председателя на ДА ДРВВЗ, по която е поискано спиране на предварителното изпълнение на акта. Искането по чл. 166 АПК е оставено без уважение с определение на АССГ, II отделение 36 състав от 27.04.2011 г. Веднага след като става известен съдебният акт, дружеството се обръща към трите намиращи се на територията на С. лицензирани склада, но запасите им от пропан бутан в този момент са блокирани и касаторът е поставен в невъзможност да изпълни задължението си. Дори да се приеме, че задължените лица могат да съхраняват запасите в лицензирани складове извън седалището си, това би причинило прекомерни разходи. Поддържа се необоснованост на извода, че хипотезата по чл. 15, ал. 8 ЗЗЗНН визира единствено даване на разрешение след изтичане на срока без да е дадена възможност да се поиска замяна при положение, че разрешение не може да е налице без отправено искане. Не се споделят от касатора и изводите на съда по чл. 28 ЗАНН при положение, че органът все пак е издал разрешение за замяна.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отмяна на потвърденото с него наказателното постановление, както и за присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ф., която сочи, че са налице основания за спиране на производството по делото до приключване на спора по жалбата на [фирма] срещу разпореждане № Р 12 5/ 24.03.2011 г. на заместник председателя на ДА „ДРВВЗ”, с което е определено ниво на задължителен запас на пропан бутан за 2011 г..

Ответникът се представлява от юрисконсулт, който оспорва касационната жалба и моли обжалваното въззивно решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

К. контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. М. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

С цел осигуряване на снабдяването с течни горива в случаите на затрудняване на

доставките на нефт и нефтопродукти /сред които газ пропан бутан/ в страната се създават, съхраняват, ползват и възстановяват задължителни запаси от нефт и нефтопродукти – чл. 1 ЗЗЗНН. Годишните нива задължителен запас по категории нефтопродукти се определят акт на председателя или на оправомощен от него заместник председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” – арг. чл. 6, ал. 3, т. 4 вр. ал. 4 ЗЗЗНН. С разпоредбата на чл. 7, ал. 6 от ЗЗЗНН е придадена предварителна изпълняемост на разпорежданията по чл. 6, ал. 3, т. 4 от закона.

В разглеждания случай с разпореждане № Р 12 5/ 24.03.2011 г. на заместник председателя на ДА „ДРВВЗ” е определено ниво на задължителен запас от газ пропан бутан в размер на 2,591 тона, като касаторът е създал определеното му ниво задължителен запас, като го вложил в склад, собственост на съхранителя САКСА ООД – складов запис от 30.04.2011г. На 26.05.2011 г. в агенцията е постъпило искане от дружеството за замяна на определения задължителен запас от газ пропан бутан в размер на 2,591 тона със същото количество дизелово гориво – искането е уважено на 30.05.2011 г.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 4 ЗЗЗНН предписва, че количеството на задължителните запаси от газ пропан-бутан в размер до 100 на сто може да бъде съхранявано и под формата на бензин или дизелово гориво. Съгласно чл. 15, ал. 8 от закона поддържането на задължителни запаси по реда на ал. 3, 4, 5 и 6 се разрешава и количеството им се определя от председателя на агенцията в 7-дневен срок от постъпване на писмено искане от задължените лица, получено в агенцията не по-късно от 15 април на текущата календарна година. Разрешение може да бъде дадено и по-късно, ако е налице основателна причина за това.

Въззивният съд е тълкувал правилно разпоредбата, приемайки че разрешението може да бъде поискано след изтичане на определения в нея срок – хипотезата регламентира само даване на разрешение от органа след 15 април, но не предоставя възможност на задължените субекти да поискат такова след посочената дата.

Неспазването на срока за подаване на искане за разрешение на замяна не може да се аргументира с очакването да се допусне спиране на изпълнението на административния акт. Дори при положителен резултат от искането с правно основание чл. 166 АПК съдебният акт не би породил незабавно действие поради предвидения за това инстанционен контрол.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН урежда хипотеза на "освобождаване от административнонаказателна отговорност" при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание (респ. имуществена санкция по аргумент от чл. 83, ал. 2 ЗАНН), като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа, обаче, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност - Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК). Административните нарушения по чл. 41, ал. 1 от ЗЗЗНН са формални. При стриктния характер на изискванията спрямо задължените по ЗЗЗНН лица и при данните, че административното нарушение е извършено от търговец, АНО обосновано е приел, че не е налице малозначителност на същото.

Касаторът няма право на разноски дори при благоприятен за него изход на спора - съгласно ТР №2/ 03.06.2009 г. по т. дело № 7/ 2008 г. на ВАС административните

съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.05.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 18643/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8 състав

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.